

L'Any Fuster

El divendres dia 14 de febrer, era presentat el programa d'activitats de l'Any Fuster davant de més de 40 representants municipals del País Valencià. L'esdeveniment es presenta embolicat d'efemèrides com el 75è aniversari del naixement, el 5è de la mort i el 35è de l'edició de *Nosaltres els valencians* a càrrec d'Edicions 62 per iniciativa de Max Cahner, una de les obres amb què s'estrenava l'editorial aquell mateix 1962. Tres aniversaris al voltant de "l'assagista més considerable de les generacions sorgides després de la guerra civil" al nostre país, tal i com el defineix Josep M. Castell en l'Enciclopèdia Catalana. Tres aniversaris que serviran als promotors del projecte, els marçadors del llegat de Joan Fuster, per dur a terme un seguit d'actes i de projectes que, segons el text presentat, tenen una triple finalitat: en primer lloc, l'estudi de l'obra, de la figura i del compromís civil, ètic i polític des de les múltiples vessants que practicà (escriptor, assagista, pensador, erudit, professor universitari, agitador, home públic...); en segon lloc, l'anàlisi de la situació i dels problemes que conformen la nostra realitat actual, una vegada més amb la seua persona i la seua obra com a referents, i en tercer lloc, la convocatòria, des d'una perspectiva àmplia i oberta, a intel·lectuals, a artistes, a periodistes, a polítics, a estudiosos, a escriptors... per parlar del compromís intel·lectual amb el país i del seu protagonisme.

S'haurà de reclamar també als protagonistes del nou context polític valencià la part de responsabilitat que tenen en el fet que un sector de la societat que comanden o representen reclame un debat al voltant d'una figura i d'una obra tan decisives com la de Fuster en la configuració d'allò que és avui la realitat social valenciana. I és per això que la classe política valenciana sense excepcions (no se n'ha exclòs ningú), hauria de fer un esforç de valentia política i encarar aquest debat amb la

mateixa pluralitat i obertura que Fuster emana i que, per tant, requereix.

El programa d'actes que es durà a terme al llarg de 1997 és ampli i divers. I és, sobretot, universal. Adjectius que lluny d'espantar, haurien de despertar la necessitat de sentir-s'hi partícep. Cívica i intel·lectualment parlant. Afrontar el canvi de mil·lenni amb tots els elements possibles a les mans és també una qüestió d'interès general.

Un govern en crisi permanent

Divendres passat, quan aquesta edició es tancava, el president de la Generalitat valenciana, Eduardo Zaplana, complia el que havia anunciat en exclusiva el diari *Las Provincias* i rea-

litzava una nova reestructuració del govern valencià. Els canvis, de persones i estructures s'han convertit en un costum per a l'actual gabinet i en només dos anys el ball de consellers (en Cultura n'hi ha hagut tres), conselleries (n'han fet de noves com Presidència o Benestar Social, n'han llevat, com Treball, i han separat les que havien ajuntat com Medi Ambient i Agricultura), direccions generals i alts càrrecs (com el director de l'Institut Valen-

cià de la Joventut o el de la TVV), sorprénen en poc. La lectura política de la darrera reforma (més informació a la p. 10) demostra que el PP continua cedint davant del seu soci, Unió Valenciana (UV), parcel·les de poder. En només dos anys hi ha hagut dos pactes de govern i UV obté cada vegada més càrrecs remunerats: d'una conselleria n'ha passat a dues.

El PP continua tenint dificultats per trobar gent adient per als càrrecs públics i després d'haver buscat fora del partit i no haver trobat més que disgustos (per exemple, el conseller de Treball, José Sanmartín), ha decidit anar a Madrid a buscar fidels, com Francisco Camps, nou conseller de Cultura.

La crisi, de tan repetida, ni es nota. ■

“La classe política valenciana sense excepcions hauria de fer un esforç de valentia política i encarar el debat al voltant d'una figura i d'una obra tan decisives com les de Fuster amb la pluralitat i obertura que aquest requereix.”